



Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Støvsugereren.

Nr. 3.

Torsdag den 27. Marts.

1913.

Til Abonnenterne.

Da der fra forskellige Sider er klaget over, at „Støvsugereren“ ikke har været særlig læselig, har vi besluttet at lade den trykke; men det har vist sig, at det bliver adskilligt dyrere, og derfor ser vi os nødsaget til at opkræve 10 Øre af hver Abonnent, hvad vi ikke haaber, de bliver misfornøjede over.

Red.

I sidste Minut.

—o—

Klokken er næsten 10 Minutter over halv otte; fra alle Hjørner og Kanter strømmer Børn til i større og mindre Flokke med skævtknappet Overtøj, Hatten paa snur og endnu tyggende paa den sidste Mundfuld af Morgenmaden.

Efterhaanden som Minutterne gaar, bliver Farten vildere og vildere, og den naar sit Højdepunkt, da Børnene ser Lærerne komme i skarpt Trav ud fra Pen-

sionatet, saa ved de nemlig, at det er sidste Øjeblik.

Henne i Vestergade ser man et velnæret ungt Menneske, som ved nærmere Eftersyn viser sig at være Tykke, og paa samme Tid faar man Øje paa de fire Søkende Davidsen, som med et Par Hundrede Alens Mellemrum kommer susede ned ad Ringstedvej. Den præcise Margrethe faar sit reglementerede Nik fra Bestyreren, og i et Par Spring tager hun alle Trapperne for at komme op og ringe.

Nu kimer det!

og den klagende Knirken nede fra den gamle Laage bliver hyppigere og hyppigere.

Det er især de større Elever, der kommer i sidste Øjeblik, og da gælder alle Kneb. I Drivhuset staar Anna, som aldrig er til Morgensang, og hører en Mængde Numre blive bogstavelig talt skreget ud, og samtidig flyer mindst 20 Par Galoscher hen ad Gulvet; men hun forstaar heldigvis Meningen, og de fleste naar lige op ad Trappen og faar pillet

Overtøjet af sig, inden Sangen begynder. Nu kommer ogsaa Rasmus styrtende med Regnfrakken flyvende ud til alle Sider, Halstørklædet et Par Gange om Halsen og uden Bælte.

Paa en Haandbevægelse fra Hr. Lange farer Hans i gymnastiske Spring ned paa første Gang for at skynde paa de sidste Snølelhoveder.

Midt under Sangen lyder en undertrykt Fnisen blandt de bageste Elever. „Rødspætten“ kommer! Kravlende paa Knæerne, tyggende paa et Stykke Viskelæder, med vidtopspilede Øje og Ild paa Kvisten lander han endelig paa øverste Trappetrin, hvor han slaar sig til Ro ved Katekismus til Sangen er færdig.

Saasnart Hr. Lange har sagt „Amen“, ja næsten inden Ordet lyder, er de, der staar bag ved, allerede nede ad Trappen, og „Rødspætten“ skynder sig ind i Klassen, for at ingen skal se, at han er kommet forsent, thi ve den, som Hr. Lange møder paa Trappen efter Morgensang. Det bliver i det mindste Løftet om at komme til at sidde efter næste Gang, man ikke kommer tidligt nok.



En løst Gaade.

Ved at læse den ærede „Oldgran-
sker“s Artikel i sidste Nr. af „Støvsuge-
ren“, blev pludselig en Gaade løst, som
jeg i lang Tid har spekuleret paa og
egentlig havde lagt hen som en af de
uløselige Gaader, Livet er saa rigt paa.
Det har nemlig altid staaet som en Gaade
for mig, at vi skal gaa med Galoscher,
naar Veje og Gader er saa rene og faste
at gaa paa som Asfalt. Den meste Tid af
Aaret skal vor By ganske vist ikke be-
skyldes for at være „asfalteret“, men der
kan dog være nogle Dage om Sommeren,
hvor man kan komme tørskoet afsted.
En saadan Dag indtraf altsaa sidste Som-
mer, og jeg besluttede mig til at lade
Galoscherne blive hjemme for at kunne
gaa let og frit. I Skoledøren mødte jeg min
Lærerinde, og hvem skildrer min Forbav-
selse, da hun udbryder:

„Men Barn dog, hvor tør du møde
her uden Galoscher!“

Jeg forsøgte, saa godt jeg kunde, at
undskylde mig og henvise til Vejret og
Føret, der jo var det gunstigst mulige.
Saa sagde Frøkenen de gaadefulde Ord,
som altsaa hidtil har staaet uløselige for
mig: „Ved du da ikke, at i godt Vejr og
Føre er det endnu mere nødvendigt at
have Galoscher paa, da dette tørre Støv
er værre at faa ind i Skolen, idet det
hvirvles lettere omkring end Snavset i
i vaadt Føre“.

Jeg vidste jo ikke den Gang, at Skolen laa inde med saa værdifulde Sager som Gorm den Gamles Frierbrev. Jeg kunde ellers have opdaget en Forbindelse mellem dette og Galoscherne, thi har man ikke Galoscher paa, føres Støvet paa Støvlerne let ind og kan begrave den Slags sjældne Sager, særlig paa saadanne Steder, hvor den ihærdige „Oldgransker“ ikke til enhver Tid ligger og „afdækker“ Gulvet.

Min hjerteligste Tak Hr. „Oldgransker“, fordi du var den indirekte Aarsag til, at mit Liv blev befriet for den Byrde, som hin Grublen over ovennævnte Gaade var.

En Abonnent.



Grundet paa Pladsmangel maatte vi udelade følgende Vers sidste Gang.

Red.

Takker for de kønne Ord
I paa Rim mig sendte.
Kære Støvsuger, jeg tror,
de var ærligt mente.

Med Tak for Optagelsen

Rasmus.



En liden Vise

**om Haandtaget til Omklæd-
ningsrummet, gjort udi dette
Aar.**

—o—

Mel: Langt ud i Skoven laa et lille Bjerg.

Syd paa i Landet laa en lille By,
aldrig saa jeg saa dejlig en By.
Men Haandtaget er forlængst ude af
Verden.

I den lille By, der laa en mægtig Skole,
aldrig saa jeg saa dejlig en Skole.
Skolen i Byen, Byen i Landet.
Haandtaget er forlængst ude af Verden.

I den store Skole var et lille Rum,
aldrig saa jeg saa dejligt et Rum.
Rummet i Skolen, Skolen i Byen,
Byen i Landet.
Haandtaget er forlængst ude af Verden.

Til det lille Rum, der førte en lille Dør,
aldrig saa jeg saa dejlig en Dør.
Døren til Rummet, Rummet i Skolen,
Skolen i Byen, Byen i Landet.
Haandtaget er forlængst ude af Verden.

Til den lille Dør, der hørte et lille
Haandtag,
aldrig saa jeg saa dejligt et Haandtag!
Haandtaget til Døren, Døren til Rummet,
Rummet i Skolen, Skolen i Byen,
Byen i Landet,
men Haandtaget er forlængst ud af Verden.



Ægteskabstilbud.

—o—

En ung Herre agter at begaa den Daarskab at indlade sig i Følgeskab, Fællesskab, ja, kort sagt Ægteskab med en Dame, der besidder den Egenskab at sætte Huldskab og Troskab over alt andet Skab.

Hun maa helst være uden Frændskab eller Familieskab, da dette i Regelen foranlediger Fjendskab.

Da jeg er i Ukendskab med Landets Love og Regentskab, søger jeg mit Venskab ad denne Vej.

Jeg har i sin Tid drevet Værtshus-
skab uden Borgerskab, hvorfor jeg blev stillet til Regnskab. Mit Boskab betaar af et Klædeskab, et Madskab, et Linnedskab, et Bogskab samt et dejligt, luftigt

Flueskab, saa min Tilkommende skal kun være i Besiddelse af et velfyldt — — — Pengeskab.

Reflekterende bedes indlægge Billet, mrkt. „Skab“, til dette Blads Forfatter-
skab, som da af Venskab vil besørge det til mit Residentskab, som ligger i et dejligt Landskab og er i Naboskab med et meget fint Herskab, der er i Slægtskab med Besidderen af et stort Grevskab.



Et nyfødt Drengbarn

(7 Aar gammelt) ønskes bortbyttet med et Par belgiske Kæmpekaniner.

Billet, mrkt „2739“, bedes indlagt paa dette Blads Kontor.

